

Taula

La Fusta

La fusta

Les parts de la fusta són: medul·la, duramen, albeka i escorça. Els quals formen anells, radis i canals medul·lars.

L'albeka, com a part viva del tronc, compleix les funcions de transport de l'aigua i d'acumulació d'aliment.

El duramen no conté cèl·lules vives i depenen de la manera de formar-se es distingeixen diferents tipus de fusta:

- Arbres amb formació regular del tronc, amb el duramen més fosc que l'albeka: roure, pi, noguera i salze.
- Arbres de duramen clar, que no es distingeix cromàticament de l'albeka: avet, faig i tilè.

Els anells anuals es produeixen degut al creixem diferenciat entre l'hivern i l'estiu, ja que és únicament a la primavera i estiu quan creix.

Hi ha dos tipus de generals de fusta:

- Coníferes, de fulla perenne i els primers arbres que van formar-se. Les quals tenen una estructura de formació amb un anell anual clarament visible.

Avet
Cedre
Pi
Teix
Xipré

- Frondoses, de fulla caduca i amb un nivell més alt d'evolució ja que van aparèixer fa 65 milions d'anys. Tenen una estructura anatòmica més complexa on no hi ha diferències tant clares dels anells anuals i on es veuen clarament uns vasos de transport de l'aigua.

Alzina
Bedoll
Boix
Castanyer
Cirerer
Faig
Noguera
Om
Roure

L'estructura química general de la fusta és:

Cel·lulosa 40-50% (resistència de la fusta a la tracció).

Poliòxids 15-35% (hemicel·lulosa).

Lignina 20-35% (ciment de les fibres de cel·lulosa).

Substàncies extractives 1-3% (aromes).

Bibliografia utilitzada:

PEDROLA, Antoni.: *Materials, procediments i tècniques pictòriques*. Editorial Barcanova., Barcelona, 1990.

PUCHADES, Montserrat.: *Documentació estudis ESCRBC. Especialitat pintura*. Barcelona 2003

KNUT, Nicolaus.: *Manual de restauración de cuadros*. Editorial Kōnemann. Eslovenia 1998.